

piedojn, kaj komencis klinsaluti la Reĝon, la Damon, la reĝajn infanojn, k.c.

“Ĉesu tion” kriegis la Damo “vi donas al mi la kapturigojn!” Ekvidante la rozarbon, ŝi daŭrigis: “Kion ajn vi tie ĉi faris?”

“Se plaĉas al via Dama Moŝtino” diris Du per tre humila voĉo, starigante sin sur unu genuo: “Ni estas penintaj—”

“Mi komprenas” diris la Damo, kiu intertempe estis apude rigardinta la pentritajn rozojn: “Oni senkapigu ilin!”

La procesio marŝis for, escepte nur tri soldatojn, kiuj restis por ekzekuti la malfeliĉajn ĝardenistojn. Tiuj ĉi kuris al Alicio por ke ŝi protektu ilin.

“Mi ne permesos al ili ekzekuti vin” diris Alicio, kaj ŝi tuj kaŝmetis ilin en grandan florpoton, kiu staris apude. La tri soldatoj, ĉirkaŭvagadinte kelkajn minutojn por serĉi ilin, fine marŝis for por rekuniĝi kun la ceteraj.

“Ĉu iliaj kapoj estas jam for de la ŝultroj?” ekkriis la Damo, revidante ilin.

“Iliaj kapoj jam estas *for*” laŭte kriis la soldatoj “se plaĉas al via Dama Moŝtino.”

“Bone” diris la Damo.—“Ĉu vi povas krocketludi?”

La soldatoj ne respondis, sed rigardis Alicion, ĉar por ŝi la Damo evidente intencis la lastan demandon.

“Jes” kriis Alicio avide.

“Venu do” respondis la Damo.

“Alicio aligis sin al la procesio inter la gastoj, kaj treege ŝi volis scii kio estas okazonta.”

“Estas . . . estas tre bela tago” diris ĉe ŝia flanko iu malforta voĉo.

Turnante la kapon, ŝi vidis ke la Blanka Kuniklo marŝas duope kun ŝi kaj time rigardas en ŝian vizaĝon.

“Tre bela” konsentis Alicio “Kie la Dukino?”

“Ŝ! Ŝ!” la Kuniklo tuj flustris en ŝian orelon, kaj ĵetis zorgoplenan rigardon trans sia ŝultro. Tiam, levinte sin sur la piedpintoj, li metis la buŝon al ŝia orelo kaj diris en ĝin: “Oni mortkondamnis ŝin.”

“Pro kio” Alicio demandis.

“Ĉu vi diris ‘Domaĝe’” diris la Kuniklo.

“Ne, certe ne!” respondis Alicio. “Laŭ mi tute ne estas domaĝe. Mi diris ‘Pro kio.’”

“Ŝi ja survangis la Damon—” la Kuniklo komencis.

Alicio preskaŭ sufokis sin, penante ne tro laŭte ridegi.

“Ŝ—!” la Kuniklo murmuris denove “la Damo aŭdos vin. Ŝi ja alvenis iom malfrue, kaj la Damo diris—”

“Ĉeĝu la ludlokojn” ektondris la Damo.